

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.388 van 28 september 2011
in de zaak A. 195.546/X-14.526.**

In zake : 1. Franciscus DE SCHUTTER
 2. Petrus DE SCHUTTER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Stijn Verbist en Ingrid Van Aken
 kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
 Graaf van Hoornestraat 34
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
2. de gemeente STABROEK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Yves Loix
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van:
 - a. het besluit van 31 augustus 2009 van de gemeenteraad van de gemeente Stabroek houdende definitieve vaststelling van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan nr. 3 “Schoem” en van
 - b. het besluit van 3 december 2009 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen in zoverre het goedkeuring verleent aan het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Schoem”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De eerste verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. De tweede verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2011.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Van Aken, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Yves Loix, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 17 juni 2004 keurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Stabroek goed. De bindende bepaling nr. 7 van dit structuurplan luidt als volgt:

“In functie van kernversterking en in functie van de taakstelling inzake sociale huisvestingsprojecten, in het bijzonder voor de deekern Hoevenen, stelt de gemeente een ruimtelijk uitvoeringsplan op om het gebied 23, achter het OCMW Kerkstraat te Hoevenen, te ontwikkelen voor sociale woningbouw. De ontwikkeling van het gebied, momenteel gelegen in agrarisch gebied, zal worden gerealiseerd in samenhang met de herbestemming van het woongebied tussen Smoutakker en Geelvinkstraat te Stabroek naar een open ruimte functie. Beide herbestemmingen worden vastgelegd in een of meerdere te koppelen BPA/RUP's”.

4. In uitvoering van de voormelde bindende bepaling nr. 7 wordt een voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “nr. 3 ‘Schoem’: woningbouw met een sociaal karakter” (hierna: het gemeentelijk RUP) opgemaakt.

5. Op 21 mei 2008 wordt het voornoemde voorontwerp van gemeentelijk RUP besproken in plenaire vergadering.

6. Op 23 februari 2009 stelt de gemeenteraad van de gemeente Stabroek het ontwerp van gemeentelijk RUP voorlopig vast.

Het plangebied omvat drie deelplannen. In aansluiting op de kern van Hoevenen voorziet het ontwerp een kernversterkend project in functie van woningbouw met een sociaal karakter en parkzone voor een deel van agrarisch gebied van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen (deelplan A). Deelplannen B en C voorzien in de compensatie voor de omzetting van voornoemd agrarisch gebied. Door deelplan B wordt een stuk woongebied van hetzelfde gewestplan herbestemd tot groen binnengebied. Door deelplan C wordt een stuk woongebied van hetzelfde gewestplan voorlopig bestemd tot zone voor (hobby) land- en tuinbouw. Er wordt bepaald dat laatstgenoemde zone pas opnieuw kan worden ingevuld ten behoeve

van woningbouw nadat een nieuwe taakstelling voor woningbouw op gemeentelijk niveau is vastgelegd in een goedgekeurde herziening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en nadat een partiële herziening van het gemeentelijk RUP is goedgekeurd.

De ontworpen voorschriften voor de bestemmingszone in deelplan C luiden als volgt:

“ART. 0.1: WOONGEBIED – VOORLOPIG NIET TE
ONTWIKKELEN VOOR WONINGBOUW
BESTEMMING

De zone is bestemd voor (hobby) land- en tuinbouw.

Nadat een nieuwe taakstelling voor woningbouw op gemeentelijk niveau is vastgelegd in een goedgekeurde herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan en nadat een partiële herziening van voorliggend RUP is goedgekeurd, kan deze zone worden ingevuld ten behoeve van woningbouw.

INRICHTINGSVOORSCHRIFTEN

Het uitvoeren van werken en handelingen in functie van woningbouw zijn heden niet toegelaten binnen deze zone.

Het oprichten van tijdelijke en verplaatsbare constructies in functie van het gebruik van de grond voor land- en tuinbouw kan worden toegestaan. Permanente constructies en gebouwen zijn daarentegen niet toegestaan.

Als afsluiting zijn draadafsluitingen van maximum 1,20m hoog toegestaan”.

7. De verzoekers zijn mede-eigenaar van percelen gelegen in de Kerkstraat te Stabroek, gelegen in voornoemd agrarisch gebied van het geldende gewestplan. Deze percelen komen volgens het ontwerp van gemeentelijk RUP terecht in zone voor gemeenschapsvoorzieningen met woningbouw in een parkomgeving (art. 8.1), in zone voor park (art. 8.2), in zone voor groen (art. 1.3) en in zone voor fiets- en wandeldoorsteek (art. 9.3) van deelplan A.

8. Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 maart 2009 tot en met 25 mei 2009, worden elf bezwaarschriften ingediend, waaronder één door de tweede verzoeker.

In het bezwaarschrift citeert de tweede verzoeker de overweging van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan volgens welke “het huidige aanbod sociale huurwoningen volstaat om aan de vraag te voldoen” en stelt hij onder meer hetgeen volgt:

“Op grond van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (...) kan in de gemeente Stabroek, die in het buitengebied ligt, slechts beperkte bijkomende woonmogelijkheden gerealiseerd worden dan nodig is voor de opvang van de natuurlijke groei. In de toelichtingsnota bij het RUP wordt overigens onder de hoofding ‘4.2 Relatie met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan’ expliciet gesteld:

‘Bijkomende woningen kunnen enkel in functie van de opvang van de natuurlijke groei’.

Nu er geen woningbehoefte bestaat, is er geen noodzaak om woningbouw te realiseren middels een RUP. Het RUP is dan ook niet in overeenstemming met de hogere regelgeving en plannen”.

9. In het bezwaarschrift van de kerkraad Sint Dionysius Putte-Ertbrand wordt het volgende gesteld:

“In de voorschriften art. 0.1: ‘woongebied – voorlopig niet te ontwikkelen voor woningbouw’, is voorzien dat (voor) een gedeelte van de gronden eigendom van de Kerkfabriek St. Dionysius de bestemming van wonen niet kan gerealiseerd worden voordat de behoefte blijkt uit een nieuwe globale woningprogrammatie.

Wij kunnen slechts aanvaarden dat voor ons het RUP Schoem te verwezenlijken is, indien de verzekering kan gegeven worden dat art. 0.1 beperkt wordt in tijd tot maximum het jaar 2020 zodat de bevroren gronden welk ons eigendom zijn niet afhankelijk zijn van een eventuele latere woonbehoeftestudie”.

10. Op 18 mei 2009 verleent de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar een gunstig advies over het ontwerp van gemeentelijk RUP. In dit advies wordt onder meer het volgende overwogen:

“Uit het GRS blijkt dat er geen behoefte is aan het ontwikkelen van bijkomende woongebieden buiten het huidige juridische aanbod. Een bestemmingswijziging naar woonzone dient dan ook gecompenseerd te worden. De deelplannen B en C voorzien in de vereiste compensatie voor deelplan A. Deelplan C is bijkomend ten opzichte van de bindende bepalingen in het GRS omdat deelplan A een iets ruimer gebied aansnijdt dan voorzien in het GRS.

Het plan voor het woonproject in deelplan A laat een deel van de ‘open ruimte vinger’ vrij van bebouwing: Hierdoor blijft de aanpalende waardevolle open ruimte omgeving (ankerplaats) ruimtelijk doordringen tot in de kern. Er wordt een publiek park gecreëerd waaraan bijzondere behoefte is in Hoevenen. Het ontwerp heeft een ruimtelijke meerwaarde voor Hoevenen. Door een onteigeningsplan aan het RUP te koppelen zal dit publiek park (waarin zich nu nog een voormalige hoeve bevindt) ook daadwerkelijk gerealiseerd kunnen worden.

Ook de herbestemming van de ingesloten strook woongebied tot te behouden open ruimte (deelplan B) kan kwaliteit aan de plaatselijke woonomgeving toevoegen. De zone kan een corridorfunctie vervullen tussen de noordelijke en de zuidelijke open ruimte. In het GRS wordt een dergelijke corridor omschreven als onderdeel van de gewenste open ruimte structuur doorheen Stabroek (kaart 30). Door het bepalen van een voorkeurecht voor de gemeente wordt beoogd om de zone te laten evolueren naar een openbare groene ruimte (park).

Het ruilen van een moeilijk aan te snijden deel van het woongebied (door eigendoms kwesties) in de woonkernen Putte (deelplan C) voor een geschikte zone voor bebouwing in het structuurondersteunend hoofddorp Hoevenen is eveneens aanvaardbaar. Omdat het gaat om een herbestemming tot woonreservegebied worden de kernversterkende potenties van deze locatie op lange termijn niet gehypothekeerd. Het gebied kan pas aangesneden (worden) nadat een woonbehoefte is aangetoond in het kader van een nieuwe woonprogrammatie (correct opgenomen in voorschrift).

Het aanpalend stuk wordt gebruikt als compensatie in het kader van RUP Moorland”.

11. Op 20 mei 2009 verleent de eerste verwerende partij een gunstig advies over het ontwerp van gemeentelijk RUP.

12. Op 7 juli 2009 verleent de GECORO advies over het ontwerp van gemeentelijk RUP. De GECORO bevindt het bezwaarschrift van de kerkraad Sint Dionysius Putte-Ertbrand gegrond en overweegt dienaangaande het volgende:

“Voor de bestemmingszone met artikel 0.1 (deel C: Putte) is in de stedenbouwkundige voorschriften duidelijk vertaald dat de woonfunctie maar kan gerealiseerd worden na een partiële herziening van het GRS en een partiële herziening van het voorliggende RUP. Deze voorwaarde is door de hogere overheid opgelegd op de plenaire vergadering.

Aangezien dit de eigenaar weinig rechtszekerheid biedt, kan voorgesteld worden om een beperking in de tijd in te voeren.

Aanpassing art. 0.1: opname absolute tijdsdimensie, met name tot 2020”.

13. Op 31 augustus 2009 stelt de gemeenteraad van de gemeente Stabroek het gemeentelijk RUP nr. 3 “Schoem” definitief vast. Dit is het eerste bestreden besluit.

De voorschriften voor de bestemmingszone in deelplan C luiden als volgt:

“ART. 0.1: WOONGEBIED – VOORLOPIG NIET TE
ONTWIKKELEN VOOR WONINGBOUW
BESTEMMING

De zone is voorlopig bestemd voor (hobby) land- en tuinbouw.

Deze zone kan opnieuw worden ingevuld ten behoeve van woningbouw hetzij vanaf 2020 hetzij nadat een nieuwe taakstelling voor woningbouw op gemeentelijk niveau is vastgelegd in een goedgekeurde herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan en nadat een partiële herziening van voorliggend RUP is goedgekeurd.

INRICHTINGSVOORSCHRIFTEN

Het uitvoeren van werken en handelingen in functie van woningbouw zijn niet toegelaten binnen deze zone tot 2020.

Het oprichten van tijdelijke en verplaatsbare constructies in functie van het gebruik van de grond voor land- en tuinbouw kan worden toegestaan. Permanente constructies en gebouwen zijn daarentegen niet toegestaan.

Als afsluiting zijn draadafsluitingen van maximum 1,20m hoog toegestaan”.

In de toelichtingsnota bij het gemeentelijk RUP wordt onder meer het volgende gesteld:

“Ter compensatie van het aansnijden van agrarisch gebied voor woningbouw, wordt het omzetten van woongebied tussen Smoutakker en Geelvinckstraat (...) naar een groen binnengebied gerealiseerd. Het betreft een ingesloten gebied met een versnipperde eigendomsstructuur en beperkte ontsluitingsmogelijkheden. Het is wenselijk dit gebied open te houden en invulling te geven aan de uitbouw van de open ruimte corridor in de kern en de verbindingen in noordelijke richting (Broek van Stabroek) en in zuidelijke richting (groenzones op wijkniveau). De open ruimte verbindingen hebben hierbij een openbaar en/of recreatief karakter. Ook dienen de aanwezige volkstuintjes en parkeererven (eventueel met beperkte uitbouw) behouden te blijven.

(...)

Zoals gesteld op het structureel overleg (...) is het herbestemmen van woongebied tussen Smoutakker en Geelvinckstraat (...) naar een groen binnengebied niet voldoende en dient dit eveneens gecompenseerd te worden met het bevriezen van een gedeelte woongebied te Putte. Het betreft gebied 17 – Kasteeldreef te Putte. In dit gebied speelt de eigendomsstructuur waardoor een ontwikkeling op korte termijn niet voor de hand liggend is. Het bevriezen van het woongebied zal juridisch worden vastgelegd.

(...)

Met voorliggend RUP wordt in deel A (Hoevenen) ruimte aangesneden in functie van sociale woningbouw. In het richtinggevend gedeelte van het GRS staat dat een maximum oppervlakte van 1,5ha kan aangesneden worden. Aangezien het vanuit ruimtelijk en functioneel oogpunt wenselijk is om een grotere oppervlakte aan te snijden is op een structureel vooroverleg met de adviesverlenende instanties beslist om een bijkomend

woongebied te bevrozen in Putte om deze bijkomende oppervlakte te compenseren. Sowieso dient de balans in evenwicht te zijn”.

14. Op 3 december 2009 keurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen het plan definitief goed, met uitzondering van:

- “• Art. 8.2 in deelplan A: ‘zone voor park’: volledig artikel in de stedenbouwkundige voorschriften;
- Art. 8.2. in deelplan A: ‘zone voor park’: zoals aangeduid op het grafisch plan;
- Art. 0.1. in deelplan C: ‘woongebied – voorlopig niet te ontwikkelen voor woningbouw’: De woorden ‘hetzij vanaf 2020 hetzij’ in de zin ‘Deze zone kan opnieuw worden ingevuld ten behoeve van woningbouw hetzij vanaf 2020 hetzij nadat een nieuwe taakstelling voor woningbouw op gemeentelijk niveau is vastgelegd in een goedgekeurde herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan en nadat een partiële herziening van voorliggend RUP is goedgekeurd’. De woorden ‘tot 2020’ in de zin ‘Het uitvoeren van werken en handelingen in functie van woningbouw zijn niet toegelaten binnen deze zone tot 2020’”.

Dit is het tweede bestreden besluit, waarvan de nietigverklaring wordt gevorderd in zoverre het goedkeuring verleent aan het gemeentelijk RUP.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

15. De eerste verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat het verzoekschrift niet coherent is omdat de verzoekers nu eens een gehele, dan weer een gedeeltelijke vernietiging vorderen.

Ook de procesbevoegdheid en het belang van de verzoekers zijn volgens de eerste verwerende partij niet duidelijk. Het tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschrift ging enkel uit van de tweede verzoeker. Uit het eigendomsplan blijkt dat het onroerend goed waaraan de verzoekers hun belang ontlenen eigendom is van een uit zeven personen bestaande familie De Schutter. Het is niet duidelijk of de overblijvende vijf leden van de familie akkoord gaan met de huidige procedure.

Bovendien wordt het grootste deel van het voornoemde onroerend goed door het eerste bestreden besluit weliswaar bestemd tot zone voor park, maar heeft de deputatie van de provincieraad van Antwerpen die zone van

goedkeuring onthouden. Door die beslissing blijft het overgrote deel van het onroerend goed agrarisch gebied, wat maakt dat de bestaande boerderij en achterliggende weilanden verder kunnen worden geëxploiteerd.

De eerste verwerende partij wijst er op dat in het bezwaarschrift van de tweede verzoeker werd gesteld dat de noodzaak van een onteigening door de gemeente Stabroek niet wordt aangetoond en dat de familie De Schutter zelf de zone voor gemeenschapsvoorzieningen met woningbouw in een parkomgeving kan realiseren. Daaruit leidt de eerste verwerende partij af dat de familie De Schutter eigenlijk “geen problemen heeft” met de herbestemming naar zone voor gemeenschapsvoorzieningen met woningbouw in een parkomgeving. Overigens is het onteigeningsplan nog niet goedgekeurd.

16. In de memorie van wederantwoord wijzen de verzoekers er op dat het om te voldoen aan de vereiste van het belang in principe volstaat mede-eigenaar te zijn van een onroerende goed dat door het bestreden plan een nieuwe bestemming krijgt. De verzoekers wijzen op rechtspraak van de Raad van State volgens welke één of meerdere mede-eigenaars alleen een beroep tot nietigverklaring kunnen instellen. De ontvankelijkheid van het beroep hangt ook niet af van het feit dat het onteigeningsplan nog niet is goedgekeurd.

17. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekers de vernietiging van het eerste bestreden besluit in zijn geheel vorderen.

18. Ter ondersteuning van de excepties kan de eerste verwerende partij zich niet dienstig beroepen op het goedkeuringsbesluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 3 december 2009 in de mate dat de goedkeuring wordt onthouden, aangezien dit besluit in zoverre werd vernietigd bij arrest nr. 215.387 van 28 september 2011.

19. Als mede-eigenaar van een onroerend goed waarop het bestreden uitvoeringsplan betrekking heeft, getuigen de verzoekers in beginsel van het vereiste belang.

20. De omstandigheid dat de eerste verzoeker tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaarschrift heeft ingediend, ontnemt hen het belang bij het huidige annulatieberoep niet.

21. Noch de omstandigheid dat er buiten de verzoekers nog andere mede-eigenaars van het voornoemde onroerende goed zijn, noch het feit dat het onteigeningsplan nog niet goedgekeurd is, noch enig ander door de eerste verwerende partij aangevoerd element laat toe van het in het randnummer 19 bedoelde beginsel af te wijken. Overigens komt het de eerste verwerende partij niet toe te oordelen of de familie van de verzoekers met een door het eerste bestreden besluit vastgestelde bestemming al dan niet “problemen heeft”.

22. De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van het derde middel

Standpunt van de partijen

23. In het derde middel roepen de verzoekers de schending in van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In het verzoekschrift wijzen de verzoekers er op dat de creatie van nieuw woongebied in deelplan A gecompenseerd wordt door gebied in deelplan B en gebied in deelplan C.

De zone in deelplan B is bestemd voor volkstuintjes en de mogelijkheid bestaat er een park van te maken. Volgens de verzoekers kan dit moeilijk beschouwd worden als een volwaardige compensatie voor agrarisch gebied.

De verzoekers wijzen er op dat, gelet op het feit dat het gebied in deelplan B te klein was om als volwaardige compensatie te kunnen dienen, de tweede verwerende partij er nog een gebied in deelplan C heeft bijgenomen. Dit gebied was oorspronkelijk woongebied en wordt door het gemeentelijk RUP bevroren. Uit de stedenbouwkundige voorschriften leiden de verzoekers af dat deze bevroering van woongebied slechts tijdelijk is. Voor de verzoekers is het

duidelijk dat de compensatie voor verloren gegaan agrarisch gebied onvoldoende is en dat deze compensatie niet afdoende gemotiveerd en met gebreken behept is.

Volgens de verzoekers volgt uit de voornoemde tekortkomingen ook een gebrekkige motivering op het vlak van alternatievenonderzoek. Het voorzien van compensatie, hoe gebrekkig ook, toont duidelijk aan dat de plannende overheid over voldoende alternatieven beschikt. De sociale woningbouw kan best worden gerealiseerd in deelplannen B en C: deze percelen zijn immers reeds woongebied. Het bestreden uitvoeringsplan is volgens de verzoekers in rechte en in feite niet afdoende onderbouwd. Geen enkel zorgvuldig handelend bestuur zou een dergelijke omwisseling van bestemmingen organiseren zonder dat dienaangaande het nodige voorbereidend onderzoek is gebeurd. In het onderhavige geval is er volgens de verzoekers geen afweging gebeurd van alle ter zake dienende gegevens.

24. In de memorie van antwoord citeert de eerste verwerende partij de bindende bepaling nr. 7 van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (randnummer 3). Met betrekking tot het in het randnummer 23 aangevoerde middelonderdeel, wijst de eerste verwerende partij er op dat de bevoegdheid van de Raad van State beperkt is tot wettigheidstoezicht, terwijl hier de vraag naar opportuniteiten wordt gesteld, wat behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partijen.

25. In de memorie van antwoord stelt de tweede verwerende partij dat aangezien er heden geen nood is aan bijkomend woongebied, besloten werd de nieuw gecreëerde ruimte voor sociale woningen in deelplan A te compenseren in deelplannen B en C.

Volgens de tweede verwerende partij blijken uit de in het randnummer 13 geciteerde passage uit de toelichtingsnota bij het gemeentelijk RUP de redenen waarom er niet voor gekozen is in deelplannen B en C zones voor sociale woningen te ontwikkelen. De tweede verwerende partij stelt dat de verzoekers deze argumentatie niet weerleggen.

De tweede verwerende partij wijst er op dat ter compensatie van het aansnijden van agrarisch gebied voor woningbouw woongebied tussen

Smoutakker en Geelvinckstraat (deelplan B) omgezet wordt van woongebied naar groen binnengebied. Deze compensatie zorgt er voor dat reeds 14517,7 m² van het totaal omgevormd agrarisch gebied van 21909,7 m² wordt gecompenseerd. Aan de overige 7392 m² wordt tegemoetgekomen door middel van het bevrozen van 9287,2 m² woongebied te Putte (deelplan C).

Het gebied in deelplan B leent zich zeer goed tot de compensatie aangezien het gaat om ingesloten gebied met een versnipperde eigendomsstructuur en nagenoeg geen ontsluitingsmogelijkheden.

Wat betreft het bevrozen in deelplan C, wordt volgens de tweede verwerende partij in het eerste bestreden besluit zeer duidelijk vermeld dat dit tot 2020 zal zijn en nadat een nieuwe taakstelling voor woningbouw op gemeentelijk niveau is vastgelegd in een goedgekeurde herziening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en nadat een partiële herziening van het gemeentelijk RUP is goedgekeurd. Voor de tweede verwerende partij is het in ieder geval duidelijk dat ontwikkeling pas mogelijk zal zijn indien dit wordt aangetoond door de nieuwe taakstelling.

De tweede verwerende partij besluit dat het duidelijk is dat het gemeentelijk RUP een uitvoering is van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan waarvoor vanzelfsprekend onderzoek werd gevoerd. Voor haar is het duidelijk dat de compensatiegebieden en de gewenste ontwikkelingen grondig onderzocht werden naar haalbaarheid, wenselijkheid en opportuniteit. Er ligt dan ook geen schending van de materiële motiveringsplicht, noch van het zorgvuldigheidsbeginsel voor. De verzoekers laten daarenboven na aan te duiden welke bepaling die een verplichting tot compensatie oplegt, zou zijn geschonden.

26. In de memorie van wederantwoord herhalen de verzoekers dat het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht werden geschonden omdat de compensatie van agrarisch gebied door de herbestemming van gebieden in deelplannen B en C de zorgvuldigheidstoets niet kan doorstaan.

27. In de laatste memorie stelt de tweede verwerende partij dat het de toename van de woonoppervlakte in deelplan A is die vereist dat gecompenseerd wordt, dus dat op andere oppervlakten de mogelijkheid tot afgifte

van stedenbouwkundige vergunningen voor het oprichten van woningen wordt ontnomen. De tweede verwerende partij verzet zich tegen de stelling als zou het aansnijden van agrarisch gebied slechts gecompenseerd kunnen worden door de creatie van bijkomende gebieden met agrarische bestemming.

Beoordeling

28. Het deelplan A van het bestreden uitvoeringsplan herbestemt agrarisch gebied tot woongebied. De verwerende partijen zijn er van uitgegaan dat het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan de verplichting inhielden de voornoemde herbestemming elders in de gemeente te compenseren.

29. Zoals elke administratieve akte moet het eerste bestreden besluit zijn gesteund op in rechte en in feite aanvaardbare motieven die moeten blijken, zo niet uit de beslissing zelf, dan toch uit het administratief dossier. Anders dan de eerste verwerende partij dit blijkbaar ziet, is de Raad van State bevoegd daarop toezicht te houden.

30. Uit de totstandkoming van het eerste bestreden besluit blijkt dat gebied in deelplan C in aanmerking werd genomen als compensatie voor de creatie van nieuw woongebied in deelplan A omdat het gebied in deelplan C pas voor een woonfunctie gerealiseerd zal kunnen worden nadat een nieuwe taakstelling voor woningbouw op gemeentelijk niveau is vastgelegd of, zoals de GECORO het heeft uitgedrukt, omdat de woonfunctie in deelplan C “maar kan gerealiseerd worden na een partiële herziening van het GRS en een partiële herziening van het voorliggende RUP”. In hetzelfde advies wordt aangegeven dat de laatstgenoemde voorwaarde “door de hogere overheid (is) opgelegd op de plenaire vergadering”.

In dezelfde zin wordt in het gunstig advies (randnummer 10) van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar overwogen dat het gebied in deelplan C “pas aangesneden (kan worden) nadat een woonbehoefte is

aangetoond in het kader van een nieuwe woonprogrammatie (correct opgenomen in voorschrift)”.

31. Nadat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar het voornoemde advies heeft uitgebracht, heeft de tweede verwerende partij het ontworpen voorschrift voor het gebied in deelplan C aangepast om tegemoet te komen aan het bezwaarschrift van de kerkraad Sint Dionysius Putte-Ertbrand (randnummer 9). Deze aanpassing heeft met zich meegebracht dat het eerste bestreden besluit toelaat dat het gebied in deelplan C vanaf 2020, zonder verdere voorwaarden, wordt “ingevuld ten behoeve van woningbouw”. Aldus heeft de tweede verwerende partij de voorwaarde van het aantonen van een woonbehoefte in het kader van een nieuwe woonprogrammatie vanaf 2020 laten vallen, zonder dat er redenen blijken waarom het gebied desondanks als compensatie voor de creatie van woongebied in deelplan A in aanmerking kan worden genomen.

32. Het aangehaalde middelonderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt:

- a. het besluit van 31 augustus 2009 van de gemeenteraad van de gemeente Stabroek houdende definitieve vaststelling van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan nr. 3 “Schoem” en**
- b. het besluit van 3 december 2009 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen in zoverre het goedkeuring verleent aan het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Schoem”.**

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest en de tweede verwerende partij worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig september 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens